

opusdei.org

Komentář k Evangelium 2. neděle v mezidobí: „Hle, Beránek Boží“

Komentář k evangelium 2. neděle
v mezidobí (cyklus B): Jan
Křtitel ukazuje Božího Syna
jako beránka, který za nás dává
svůj život a čeká na naši
velkorysou odpověď.

13.01.2024

Evangelium (Jan 1,35-42)

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: "Hle, beránek Boží!" Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: "Co byste chtěli?" Odpověděli mu: "Rabbi" - to přeloženo znamená Mistře - "kde bydlíš?" Řekl jim: "Pojďte a uvidíte!" Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: "Našli jsme Mesiáše!" - to přeloženo znamená Kristus - a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas," to je v překladu Petr (Skála).

Komentář

Evangelium této druhé neděle v mezidobí vypráví o povolání prvních

Pánových učedníků. Jan Křtitel je vyzval k pokání, probudil v nich dobré vnitřní rozpoložení, povzbudil k praktikování ctností a ohlásil blízkost Božího království. Už předtím odhalil Kristovo tajemství, když Ježíše označil za "Beránka Božího, toho, který snímá hřích světa" (Jan 1,29). Jeho učedníci si jistě vzpomněli, že v Egyptě zachránila Izraelity před smrtí krev velikonočního beránka. Kristovu oběť ohlásil již Izajáš, když přirovnal utrpení Trpícího služebníka k oběti beránka (srov. Iz 53,7).

Ondřej a druhý učedník, identifikovaný jako Jan, když slyší, že Křtitel označil Krista za "Božího beránka", následují Ježíše Krista. Mistr se na ně pravděpodobně obrací s otázkou: "Co hledáte?". Odpovídají další otázkou: "Kde bydlíš?". Ježíš je pak kupodivu vyzývá, aby šli s ním: "Pojďte a uvidíte". A tak také učinili.

"Bylo to kolem čtvrté hodiny odpoledne". Vzpomínka na čas, čtyři hodiny odpoledne, možná prozrazuje nadšení, kterým byli Pánovi první přátelé zahrnuti. Přitažlivost Krista musela být stejně silná jako úcta ke svobodě. Jan a Ondřej byli Křtitelem dobře připraveni: neváhali opustit posledního z proroků, "hlas", aby naslouchali samotnému "Slovu".

Liturgie slova navrhuje jako první čtení volání Samuela: upozorňuje tak na skutečnost, že je to Bůh, kdo volá jako první; Samuela oslovuje třikrát, což je znamení plnosti (srov. Sam 3,3-10). Volání Jana a Ondřeje zase obsáhne celý jejich život. Nikdo z nich neví, co je čeká, ale nepochybují: Ježíš se dotkl jejich srdcí. Uplatňují skutečnou svobodu: svobodu rozhodování, možná bez "důvodů", ale s rozumem.

Svatý Josemaría vyjádřil toto darování se, které Bůh očekává,

paradoxně: "Svobodně, protože jsi to tak cítil – to je ten nejvíce nadpřirozený důvod – jsi řekl Bohu ano."^[1] Hluboké "já" činí správné rozhodnutí: dar sebe sama. Je to vlastně svobodný a odpovědný dar, který není prožíván jako oběť. Totéž se stalo v povolání svatého Josefa, jak ho vnímá papež František: "Josefovo štěstí není v logice sebeobětování, ale v darování sebe sama. Člověk v něm nikdy nevnímá frustraci, ale pouze důvěru"^[2]. Ten, kdo se dává z lásky, nemá mentalitu oběti: je radostný^[3]. Ondřej si tuto radostnost nenechává pro sebe: vyhledá svého bratra Šimona a přivede ho k Ježíši.

V první kapitole Janova evangelia jsou Ježíšovy postupné výzvy k následování doprovázeny jeho postupným zjevením: "Beránek Boží" je Boží Syn. Být Synem znamená pro Ježíše stát se beránkem, který dává svůj život za naši spásu. A tak při mši svaté před přijímáním celebrant

představuje Ježíše Krista, podstatně přítomného ve svaté hostii: "Toto je Beránek Boží, který snímá hřích světa. Blahoslavení, kteří jsou pozváni k Večeři Páně". Jedná se o svatbu Beránka s lidstvem, o zřízení Království, které ohlásil Křtitel (srov. Zj 19,9).

Slavení eucharistie toto tajemství zpřítomňuje. Dnes se v modlitbě nad dary, adresované Bohu Otci, říká: "vždyť slavíme památku oběti, kterou se stále uskutečňuje naše vykoupení." Darovat se a stát se Božími dětmi: k tomu jsme povoláni působením Ducha svatého. Jsme chrámem Ducha svatého, říká svatý Pavel v dnešním druhém čtení: už si nepatříme (srov. 1 Kor 6,19). Bůh žije v nás a my v něm.

Guillaume Derville

^[1] Sv. Josemaría, Jít s Kristem, č. 1.

^[2] Papež František, Lett. ap. Patris corde, 8-XII-2020, č. 7.

^[3] Srov. Sv. Josemaría, Boží přátelé, č. 93; Brázda, č. 71; Dopis č. 2, č. 15, in Cartas (I), s. 100.

Guillaume Derville // KatJayne - Pexels

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-2-nedele-
mezidobi-hle-beranek-bozi/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-2-nedele-mezidobi-hle-beranek-bozi/) (14.08.2025)